הארגון - מגזין של ציבור הנכים
9.21x6.22 | 1/7 | עמ 1
31/12/2017 | 61914757-3

נשיא התאחדות התעשיינים, שרגא ברוש, מוביל פרויקט 'המעסיקים למען הקשישים'

שרגא ברוש, נשיא התאחדות התעשיינים, מבטיח בראיון מיוחד למגזין:

"נסיר אחת ולתמיד את חרפת הקשישים העניים בישראל!"

מראיין: ישראל פרץ

יפעת מידע תקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5615166 www.ifat.com

נשיא התאחדות התעשיינים, שרגא ברוש, מרותק לאחרונה לקידום נושא חברתי חשוב מאין כמוהו - לאפשר לקשישי ישראל להזדקן בכבוד. לכאורה, כותרת חביבה שכולם יכולים להתחבר אליה, למעשה, יש קושי רב מאוד ליישמה. ואת זאת חש ברוש על בשרו בקילומטרים שהוא נאלץ לעשות מתל אביב לירושלים כדי לשכנע את

שר האוצר משה כחלון ואנשי משרדו ואנשי משרד ראש הממשלה, לתת מיליארד וחצי שקלים לטובת הפרויקט החברתי החשוב הזה כדי להוציא את חרפת הרעב של הקשישים מסדר היום הלאומי וזאת לא לפני שברוש עצמו לא בא בידיים

ריקות וגייס מהמעסיקים סכום דומה. סה"כ 3 מיליארד שקלים כל שנה ומדינת ישראל יוצאת לדרך חדשה בגאווה. אז מדוע זה עדיין לא נסגר? כאן כבר אנו נכנסים לעניינים אחרים שניתן להגדירם במילה אחת - "אגו". זה ריטואל שחוזר על עצמו

והרבה לצערנו בממשלת ישראל. ה"אגו" קודם בהרבה את השכל הישר והרציונל לסייע לאזרחי המדינה. תכניות טובות ומטיבות לחברה נופלות לא אחת בשל הקרדיטים. או במילים אחרות - מי יגזור את הקופון בסופו של

דבר. למי ידביקו את ההישג וההצלחה וכשמעורבים נושאי "אגו" גבוהים אז המשימה קשה במיוחד. אבל לא אדם כשרגא ברוש יאמר נואש או ירים ידיים.

ההיפך הוא הנכון. ברוש הוא נעול מטרה וחותר במלוא המרץ להביא להצלחת הפרויקט. האמת, הוא קרוב מאוד לכך. האם יצליח בסופו של דבר במשימה? ימים יגידו. דבר אחד בטוח, הוא מבחינתו מוותר על הקרדיט. העיקר שהנוסחה תאושר ותצא לדרך ושכל הפוליטיקאים והשרים יכתירו עצמם כמנצחים. בינתיים הוא מסתובב עם צ'ק בסך 1.5 מיליארד שקל ממשרד

ממשלתי למשנהו ומחפש קונים לטובת פרויקט הצלת הקשישים מחרפת רעב. אנו בכל מקרה נאחל לו בהצלחה!

מר שרגא ברוש, נפתח ברשותך בתיאור הנושאים בהם אתה עוסק בימים אלה כנשיא התאחדות התעשיינים בישראל.

אני עוסק בשלושה נושאים מרכזיים: האחד, מצב התעשייה בישראל שנתקלת היום בקשיים בלתי אפשריים. כושר התחרות נפגע מאוד.

תערובת של מספר דברים כמו שער המטבע, רגולציה נוראית, עלויות עבודה ויתר אמצעי העבודה הביאו לשחיקה אדירה בכושר התחרות ופגעו מאוד ברווחיות. מצב זה מעסיק אותי מאוד יחד עם משרדי הכלכלה והאוצר. השני, חינוך טכנולוגי. לצערי אין לנו עובדים מספיק לתעשייה. בתי הספר המקצועיים נסגרו ואנו פועלים עם משרד החינוך להגדיל את המכללות

המשך בעמ' 52

הטכנולוגיות כדי ליצור כ"א מתאים. זה כמובן דורש זמן ואנרגיות. והשלישי, לפני כשנה וחצי החלטנו להכיר מקרוב את המגזר השלישי. במהלך החודשים נפגשתי עם למעלה מ- 50 עמותות וארגונים חברתיים ובעקבות זאת הכרנו בצורך לשנות את מצבם של הנזקקים. החלטנו יחד עם הגופים הכלכליים השונים בישראל להקים פורום כלכלי חברתי במטרה לפעול להוצאתם של הקשישים מקו העוני ואנו עוסקים בכך באינטנסיביות בימים אלה ממש.

יזמנו הקמת ועדה ציבורית בראשותו של פרופ' שישינסקי במטרה שתקבע עפ"י מדדים חברתיים-כלכליים - מקצועיים מהו הסכום הנדרש לקיום בכבוד של זוג קשישים. הסכום שנקבע לזוג הוא 7,700 ש' וליחיד 60% מזה. התברר שכ- 350,000 קשישים אינם מגיעים לסכום זה מהקצבאות שלהם. לכן, על מנת לאפשר להם להגיע לסכום הזה יש צורך להקציב סכום של 3 מיליארד ש' בשנה. באנו בהידברות עם הממשלה שתגייס 1.5 מיליארד ש' בשנה ואנו המעסיקים ניתן את ה-

יפעת מידע מתקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

יפעת מידע מתקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5615166 www.ifat.com

1.5 מיליארד הנוספים. אני מאמין שנשיג את הסכום מהממשלה וכך נסיר אחת ולתמיד את חרפת הקשישים העניים בישראל. אני עוסק בכך יומם וליל. ימים גדושים בפעילות ועשייה וזה בנוסף לכל הפעילות שלי הרגילה ואני מלא סיפוק.

איך זה בעצם אמור להתבצע?

זה פשוט מאוד. כל גמלאי יתבקש למלא טופס פשוט המצביע על הכנסותיו וכל מי שאינו מגיע לסכום האמור יקבל השלמה מהביטוח הלאומי. פשוט וקל.

נשמע מאוד פשוט באמת, אז איך זה שלא חשבו על זה קודם?

שאלה טובה. אין לי תשובה על זה. אומר לך כך, ברגע שנחשפנו לעניין בדקנו את הנושא באופן מקצועי. בהמשך כשקיבלנו את הנתונים מאותה ועדה מקצועית שהקמנו בראשותו של פרופ' שישינסקי, חיפשנו פתרון. וחשבנו שהמעסיקים יכולים להיות הגורם לשינוי המצב ולהוביל לפתרון. אני סבור כמו גם חברי בלשכה כי אין כלכלה ללא חברה ואין חברה בלי כלכלה והנוסחה הזו חייבת לעבוד.

האם הדבר לא יהווה

נשיא להב - עו"ד רועי כהן, שרגא ברוש - נשיא התעשיינים, יוסי אלקובי- נשיא התאחדות בעלי המלאכה ודובי אמיתי - נשיא החקלאים בישראל

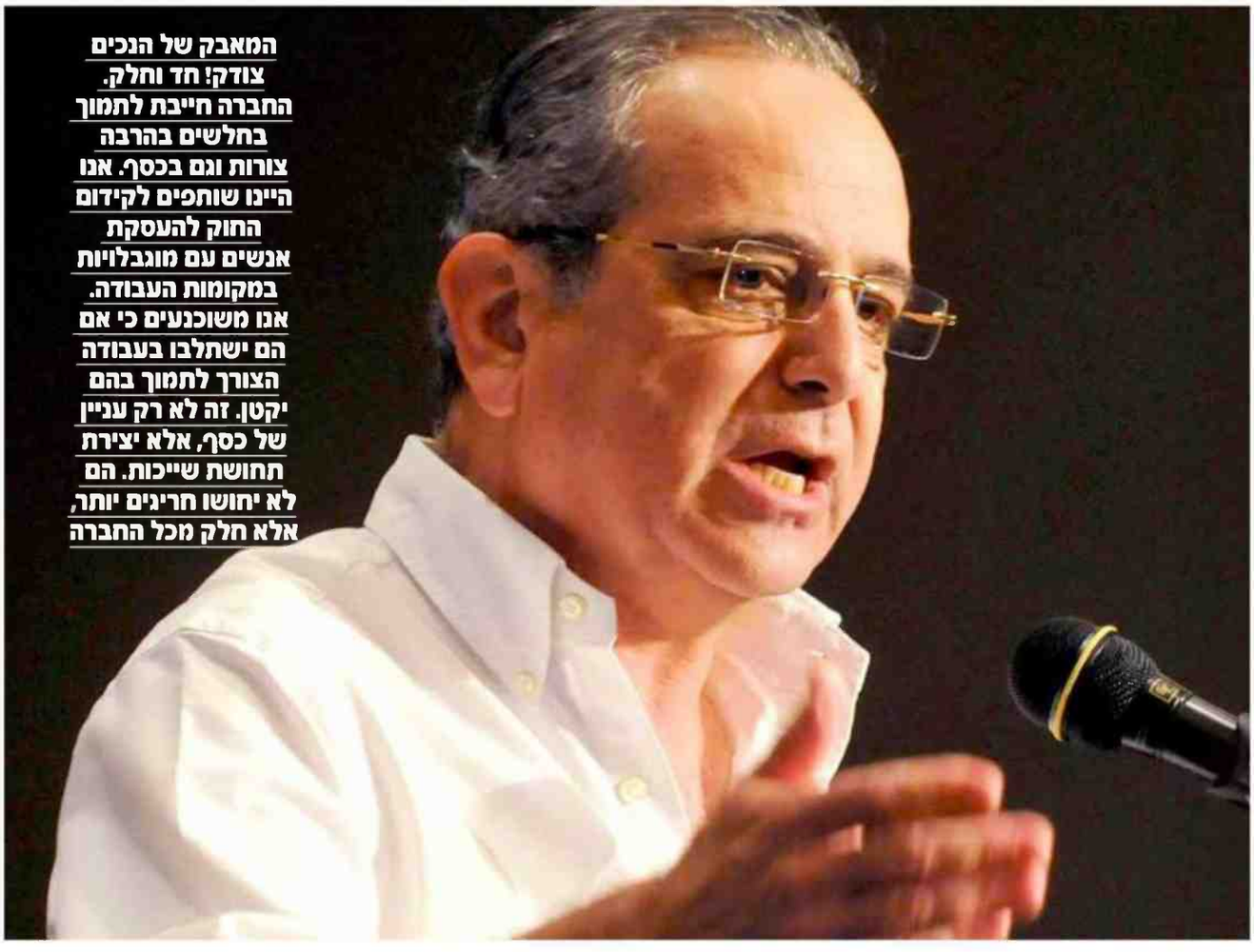

המאבק של הנכים צודק! חד וחלק. החברה חייבת לתמוך בחלשים בהרבה צורות וגם בכסף. אנו היינו שותפים לקידום החוק להעסקת אנשים עם מוגבלויות במקומות העבודה. אנו משוכנעים כי אם הם ישתלבו בעבודה הצורך לתמוך בהם יקטן. זה לא רק עניין של כסף, אלא יצירת תחושת שייכות. הם לא יחושו חריגים יותר, אלא חלק מכל החברה

יפעת מידע תקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 (לשעבר דרך פ"ת) תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5617166
FIBEP

יפעת מידע תקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5615166 www.ifat.com

מעמסה כספית נוספת על המעסיקים?

כל הוצאה כספית נוספת מהווה בעיה למעסיקים אבל כאשר המטרה ראויה אז בהחלט אפשר לעמוד בזה. קשה, אבל נעמוד בזה. בסך הכול המדובר בתשלום נוסף לביטוח הלאומי בסך של 0.33%. אם נעשה חישוב שעסק קטן עם 5 עובדים המשתכרים כ- 10,000 ש' אז זה יוצא תוספת של כ- 200 ש'. גם זה קשה, אבל יוכל לעמוד בזה. עסק שמשלם 50 מיליון ש' יצטרך לשלם כ- 150 אלף ש'.

איך בכלל נולד הרעיון?

באתי עם זה לחבריי וכך זה התגלגל. היו הרבה דיונים בנושא עם חברי נשיאות הארגונים העסקיים. אנו בהחלט מבינים את המצוקה של הקשישים. זה אולי לא התפקיד שלנו לטפל בבעיה הזו. זה בהחלט התפקיד של המדינה, אבל הרמנו את הכפפה ובאנו עם פתרון. העניין הוא לא רק לחוש אמפתיה והזדהות עם הבעיה והמצוקה אלא להציע פתרון מעשי ובהחלט באנו לממשלה עם פתרון מעשי אמיתי ובהחלט אפשרי לביצוע.

נשמע כאילו הייתה לך סוג של הארה...

למעשה זה בא לי בעקבות יום עיון שהיה לנו עם הארגונים החברתיים והמעסיקים בהנחייתה של העיתונאית רינה מצליח ותוך כדי שיחה עמה אמרתי לה שאני מחפש נושא אחד חשוב חברתי לטפל בו. היא הצביעה ישר על הקשישים. היא הדגישה שמצבם הוא בושה וחרפה למדינה ולחברה הישראלית. נושא אקוטי שנזנח מאוד במשך השנים ואם כבר רוצים לגעת בחברה זה האישיו. ואז נכנסתי לנושא לעומק. חקרתי, בדקתי והחלטתי שאני מאמץ את האתגר לשנות את מצבם של הקשישים בישראל.

זה מאוד מעניין כי בסה"כ תדמית המעסיקים, בעיקר הגדולים שבהם, אינה טובה, בלשון המעטה,

ישנה ביקורת רבה שהם מתמקדים רק בלעשות כסף על חשבון העובדים והציבור...

לצערי, תדמית המעסיקים אינה הוגנת באופן כללי. בוא נבהיר שאנו הפתרון ולא הבעיה בחברה הישראלית. אנו מעסיקים כמעט את כל העובדים בישראל. אנו גדלים עם העובדים שלנו. אני מלווה אותם גם בשמחות וגם במצוקות וגם כשהם יוצאים לפנסיה. הם בהחלט המשפחה המורחבת שלנו. אני מאוד מעריך את רצון המעסיקים להירתם לנושא חשוב הזה. ואתה לא מתאר לעצמך כמה שזה נוגע לליבם. אספר לך יותר מכך, גייסתי כספים מחבריי התעשיינים למטרה חברתית מסוימת. ביקשתי כמה מאות אלפי שקלים. אמר לי אחד מהם 'אני אתן לך כפול אם לא תספר שתרמתי' וכך היה. לצערי, האנשים ציניים ביחסם לאנשי התעשייה. רואים אותם בעין לא טובה והם בדיוק ההיפך. התחושה היא כאילו צריך לבקש סליחה שאנו מצליחים. אנו אנשים עובדים המעסיקים אלפי עובדים ואנו חלק מהחברה הישראלית וכך יש לראות אותנו.

אם כבר מדברים על אוכלוסיות חלשות, כיצד אתה רואה את מאבקם של הנכים?

המאבק של הנכים צודק! חד וחלק. החברה חייבת לתמוך בחלשים בהרבה צורות וגם בכסף. אנו היינו שותפים לקידום החוק להעסקת אנשים עם מוגבלויות במקומות העבודה. החוק קובע שעסק מעל מאה עובדים חייב בהעסקת 3% עובדים עם מוגבלות. זה לא

ודאי שאנו בעד העלאת הקצבאות לשכר המינימום או טיפה פחות משום שצריך גם לעודד את יציאת הנכים לעבוד. כמובן שרק כל מי שאכן יכול. צריך ליצור איזון על מנת לעודד אותם לעבוד. בדומה למס הכנסה שלילי. מי מקבל? רק אלה שעובדים וזה נותן להם סוג של השלמה. מי שלא עובד לא מקבל.

יפעת מידע תקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5615166 www.ifat.com

קל למעסיקים, אבל חתמנו על כך. אנו משוכנעים כי אם הם ישתלבו בעבודה, הצורך לתמוך בהם יקטן. זה לא רק עניין של כסף אלא יצירת תחושת שייכות. הם לא יחושו חריגים יותר אלא חלק מכל החברה. ואנו מקדמים את החוק ומקדמים את התקנות הנובעות ממנו. ובכלל זה גם את כול נושא הנגישות הפיזית שזה חלק חשוב ביותר בשילובם של אנשים עם מוגבלות בחברה. אנו מדינה קטנה מוקפת ב-3 אנשים שלא רוצים אותנו בשכונה. רק ערבות הדדית ועזרה הדדית היא המכנה המשותף לכולנו להמשך קיומנו. נדמה ששכחנו זאת וצריך להזכיר זאת לכולנו.

אתה יכול להעיד שכל המעסיקים מקיימים את החוק העסקת עובדים מוגבלים?

כמו בכל דבר יש יותר המקיימים ויש פחות. אנו מסבירים את חשיבות הנושא וגם עובדים על אכיפה כדי שגם אחרוני המעסיקים ירתמו לעניין. אני מאמין שזה צריך לבוא מתוך אהבה ורצון ולאו דווקא בכוח. לכן נדרשת הסברה וסבלנות למהלך הזה.

ומה בדבר השוואת קצבאות הנכים לשכר המינימום במשק?

ודאי שאנו בעד העלאת הקצבאות לשכר המינימום או טיפה פחות משום שצריך גם לעודד את יציאת הנכים לעבוד. כמובן שרק כל מי שאכן יכול. צריך ליצור איזון על מנת לעודד אותם לעבוד. בדומה למס הכנסה שלילי. מי מקבל? רק אלה שעובדים וזה נותן להם סוג של השלמה. מי שלא עובד, לא מקבל.

מכאן, ברשותך נעבור למצב המשק הישראלי, כיצד אתה מגדיר אותו?

במילה אחת טוב ובשתי מילים לא טוב ואני אסביר. טוב, מאחר שאחוז האבטלה נמוך במיוחד וקצב הצמיחה גם הוא טוב למעלה מ-3.5%. אז למה לא טוב? משום שהצמיחה אינה בר קיימא הנתון יכול להשתנות. הסקטור היצרני לא גדל וזה מדאיג ומה שגדל זה דווקא **הסקטור הציבורי והמשקי. משקי הבית. כשרוכשים** הרבה מכוניות זו אכן צמיחה, אך זה לא אמור לקרות בכל שנה. זה נתון משתנה. לכן, יש צורך להגדיל את הסקטור היצרני - תעשייה, מלונאות, חקלאות ולא שירותים ועובדי מדינה. צריך לעודד השקעות הון, חינוך טכנולוגי, לנצל את היתרון היחסי, עידוד השקעות לחו"ל. לצערי, אני רואה ירידה בעידוד הסקטור היצרני ויש הרבה מה לעשות בתחום הזה. חייבים לקצץ ברגולציה והבירוקרטיה. זה לא בדיוק מעסיק את המשרדים הממשלתיים.

הזכרת שבשנה האחרונה יצא לך להכיר מקרוב עשרות עמותות וארגונים חברתיים, מה דעתך על פעילותם?

עצם הפעילות של הגופים הללו מראה עד כמה הבעיה קשה. אם לא הייתה בעיה של עוני, אם לא הייתה בעיה של אנשים עם מוגבלות וההזדקקות להגדלת קצבאות לנכים אז העמותות הללו היו נותרות ללא מעש. היו מיותרות. רואים שהמדינה מתפתחת מאוד, אך זה לא מחלחל לשכבות הנמוכות. -אז בעצם אתה מצביע על המדינה כאשמה במצב? וודאי. ראה, מתפתחות כאן שתי מדינות: האחת של הצעירים המוכשרים שמתגייסים ל 8200, למודיעין ולתקשוב של צה"ל ונוגעים בקצה של הטכנולוגיה ואז הם יוצאים מהצבא עם ידע עצום לאזרחות ופתאום יש לנו 5,000 סטרטאפים וזה באמת מדאיג כי הם לא מייצרים מפעלים, שזו בעצם המטרה להקים מפעלים. סטרטאפ, כמה שהוא חשוב ומלהיב, יכול ליפול או להימכר וזהו. כי מה זה סטרטאפ? זה בעצם רעיון וזהו. פעם זה לא היה כך. פעם לא רצו למכור, אלא הסטרטאפ נולד כדי ליצור מפעל. כך נולדה ישקר או אוסם ואחרים. זה מבטיח חזון כלכלי בר קיימא. העובדות הללו יצרו פערים בחברה והם גדלים והולכים וצריך לצמצם את הפערים הללו ע"י דחיפת האוכלוסיות החלשות כלפי מעלה מבלי לפגוע במנהלים ובשכרם. החינוך הוא הבסיס לכל דבר

המשק בישראל? במילה אחת טוב ובשתי מילים לא טוב, ואני אסביר. טוב, מאחר שאחוז האבטלה נמוך במיוחד וקצב הצמיחה גם הוא למעלה מ- 3.5%. אז למה לא טוב? משום שהצמיחה אינה בר קיימא, הנתון יכול להשתנות. הסקטור היצרני לא גדל וזה מדאיג ומה שגדל זה דווקא הסקטור הציבורי והמשקי.

יפעת מידע תקשורתי דרך מנחם בגין 96-98 תל אביב 67138 טל. 03-5635050 פקס. 03-5615166 www.ifat.com

מתפתחות כאן שתי מדינות: האחת של הצעירים המוכשרים שמתגייסים ל 8200, למודיעין ולתקשוב של צה"ל ונוגעים בקצה של הטכנולוגיה ואז הם יוצאים מהצבא עם ידע עצום לאזרחות ופתאום יש לנו 5,000 סטרטאפים וזה באמת מדאיג כי הם לא מייצרים מפעלים, שזו המטרה. פעם לא רצו למכור אלא הסטרטאפ נולד כדי ליצור מפעל. כך נולדה ישקר או אוסם ואחרים. זה מבטיח חזון כלכלי בר קיימא.

חקרתי, בדקתי והחלטתי שאני מאמץ את האתגר לשנות את מצבם של הקשישים בישראל. חיפשנו פתרון. חשבנו שהמעסיקים יכולים להיות הגורם לשינוי המצב ולהוביל לפתרון. אני סבור כמו גם חבריי בלשכה כי אין כלכלה ללא חברה ואין חברה בלי כלכלה והנוסחה הזו חייבת לעבוד

ועניין ופה המדינה חייבת לתת דחיפה לנושא.

ואיפה אתם התעשיינים המעסיקים בסיפור הזה?

יש לנו פה מאות תעשיינים פעילים ואכפתיים לא רק בלובי של התעשייה אלא מאמינים בחברה חזקה וגם בחינוך. אנו מאמינים ורוצים בגידול האינטרס הקולקטיבי אבל יודעים בוודאות שבלי החיזוק החברתי זה לא ילך. ואת זאת עושים ע"י חינוך. לכן, יש לנו הידברויות רבות עם שר החינוך ואנשי משרדו.

ידוע כי בהתאחדות קיימת מחלקה חשובה לביטחון סוציאלי ובראשה עומד מר ישראל חיזקי, אדם ראוי, איש מקצוע ורגיש, הדבר מלמד על החשיבות שאתה מייחס לנושא הביטחון בסוציאלי. תוכל להרחיב בעניין זה?

בהחלט שאנו רואים חשיבות רבה בהבטחת ביטחון סוציאלי לעובד. זה לא התחיל ממני, אלא הרבה הרבה לפני. זהו חלק ממערך העבודה ביחסי העבודה במשק. זה לא רק לשכור או לפטר אותו, אלא להטיח שיתפרנס בכבוד ויפרוש בכבוד. והפנסיה זה מרכיב חשוב של דאגה לעתיד העובדים. העובד הוא נכס של המפעל ולא בורג של המפעל. לכן, יש גם חשיבות רבה לאפשר לו להזדקן בכבוד. מתוך למעלה ממיליון פנסיונרים יש מעט שעבדו בתעשייה ולכן יש חשיבות בהצבת אנשים רציניים שיטפלו בגמלאים כמו חיזקי שהוא איש ציבור רציני ובעל ידע רב בתחום. אותם הדברים רלוונטיים גם לגבי ועדות אחרות. וועדה חשובה במיוחד היא ועדת העבודה שבראשה במשך שנים עמדו אנשים רציניים ביותר כמו אלי הורוביץ, דב לאוטמן, פרופר, וגם אנוכי. זה חלק מאתנו. כולם עברו דרך הועדה לקראת תפקיד הנשיא.

אז אם כבר הזכרת זאת, הבנתי שבקרוב, למעשה בינואר 2018 יערכו בחירות לתפקיד נשיא התאחדות התעשיינים, האם בכוונתך להתמודד שוב לתפקיד?

יש יציבות למקום. לא צריך לדאוג. אני ממשיך.

אם כך, מדוע שלא תעבור קצת לפוליטיקה? תעזור בהנהגת המדינה...

יש לי סיפוק רב בתפקידי כיום כנשיא התאחדות התעשיינים. יש לי אתגרים רבים לעמוד בהם ובמיוחד באתגר למען הקשישים. אם פעם בעתיד, תקום חבורה של אנשים שתטפל בעתידה של המדינה לא מתוך אגו או מתוך רצון להרוויח אלא באמת למען המדינה ואזרחיה מתוך שליחות לאומית אז בכיף אהיה מוכן להיות הנהג שלהם.

ולסיום, מה המסר שלך לציבור הקוראים שלנו?

ראשית, לציבור הנכים אני מבקש מכם להמשיך להיות חזקים ונחושים במאבקכם ובכלל. אני משוכנע שהחברה הבריאה תדע להכיר ולהוקיר את פועלכם. ברכת יישר כוח לכל הארגונים החברתיים. אני רואה איזה עבודת קודש הם עושים למען הנזקקים. אני יודע איזו בעיה זו לשלב למשל חרדים במעגל העבודה או אם חד הורית. הארגונים האלה ממש מחליפים את הממשלה בפעילותם. הלוואי ויהיו מובטלים.

אדוני נשיא התאחדות התעשיינים, מר שרגא ברוש, אני מודה לך על הדברים.

מתוך הביקור אצל נשיא המדינה, בו ביקשנו ממנו להרתם לנושא החשוב הזה.

"נסיר אחת ולתמיד את חרפת הקשישים העניים בישראל!"